

[Karen Højte Jensen]

Der har været rejst kritik af, at apotekerne har fået en enorm administrativ opgave. Ja, jeg har såmænd bemærket, at enkelte politikere har gjort sig til advokater for apotekerne i denne sag. Efter at have talt med en lang række apotekere er jeg overbevist om, at administrationen af ordningen slet ikke kan bære den voldsomme kritik. I disse edb-tider er dette problem løst på en fornuftig måde.

Vi er tilfredse med, at der gennemføres en undersøgelse af de sundhedsmæssige og økonomiske konsekvenser. Når vi ser resultaterne, vil vi have mulighed for at diskutere på baggrund af konkret viden og ikke som nu på baggrund af formodninger.

Birgitte Husmark (SF):

De forslag om øget brugerbetaling og om fjernelse af tilskud, som regeringen fik vedtaget med hjælp af Fremskridtspartiet, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne, indeholder uendelig meget ideologi og uendelig lidt sundhed. Derfor har Socialdemokratiet og SF ønsket at få de forslag taget af bordet, og det er det, vi gør et forsøg på nu.

Her har man jo på de syges bekostning skabt et enormt bureaukrati for at spare på de lægemidler, som regeringens Sundhedsstyrelse tidligere har anerkendt har en sikker helbredende virkning.

Og hvad er så virkningen af den forhøjede brugerbetaling? Ja, det er, at børn og unge og også pensionister, hvis de bare har en lille smule mere end den helt rene folkepension, skal af med 800 kr. fra 1. januar 1990, og allerede nu med 400 kr., før man opnår ret til tilskud.

Mange har allerede stået på apoteket og har måttet se, at prisen på det, de skulle have, nu pludselig var fordoblet eller firedoblet. Mange har ikke pengene med, og mange har ikke pengene.

Jeg har spurgt ministeren, hvad de mennesker, der kommer i den situation, skal gøre, og ministeren har svaret med henvisning til eksisterende lovgivning, at de kan henvende sig på bistandskontoret, og i øvrigt kan de i en akut situation få udleveret det, de måtte have brug for. Men det ændrer jo ikke noget ved den situation, som disse mennesker bliver bragt i – mennesker, der er vant til at kunne svare enhver sit, mennesker, der ikke har ret meget og har været vant til at lægge et økonomisk budget.

Denne fordobling eller firedobling af prisen har ramt den medicin, der stadig er tilskudsberettiget, uanset om man erlægger denne ekstra brugerbetaling, men den værste sundhedspolitiske fadæse ser vi nok ved den administrative fjernelse, der skete den 27. marts 1989 af tilskud – og det er jo permanent – til mavesårsmedicin og astma/allergi-medicin m.m.

Her forsøger mange mennesker sig så med en form for egenbehandling på den måde, at de selv tilrettelægger deres kur. Man prøver sig lidt frem med, om man kunne bruge mindre af den medicin, man ellers brugte, og som lægen havde ordineret. Det er da meget muligt, at man i Sundhedsstyrelsen endnu ikke har registreret nogen tilfælde, hvor der er sket ulykker, men der kommer jo i hvert fald rapporter ind fra læger og fra apotekere om mennesker, der ikke køber den medicin, som er blevet ordineret, og som går fra apoteket uden at have købt det, som de egentlig kom for at hente.

Og det må jo få en eller anden effekt. Resultatet kan meget nemt blive en forværring af symptomerne og muligvis permanent med sygefravær og muligvis også med indlæggelse, og så er det jo et spørgsmål, om det er billigere.

Det bureaukrati, der er sat i værk, er også en meget slem del af denne lovgivning. Her kan det bekymre mig dybt, at man nu vil iværksætte en undersøgelse af, hvordan denne form for tilskudsordninger virker. Dermed skal man undersøge, hvordan man nu er sluppet igennem denne form for bureaukrati i stedet for at fjerne bureaukratiet.

Fra SF's side kan vi godt anvise en måde at få inddrevet en væsentlig del af de penge, som man havde planlagt at skulle tjene: de 630 mio. kr. Derfra skal i hvert fald trækkes det, man bruger på bureaukrati i forvejen. Det kunne man nemlig gøre, hvis man lavede en offentlig prisfastsættelse på medicin, sådan at medicinalfirmaernes og distributørernes fortjenester blev begrænset. Det er den måde, man skal gøre det på. Man skal ikke pålægge de mennesker, der i forvejen er ramt af sygdom, øget brugerbetaling.

Jørgen Winther (V):

Venstre står helt fast på det indgåede forlig på medicinområdet. Det er også Venstres opfattelse, at befolkningen uge for uge får en større og større forståelse af det retfærdige i rege-